

i denne Sal. Hvad det ærede Medlem beslutter sig til, hvad han vil have afgjort, bliver afgjort, fordi han kan kaste sig til hvilken Side, han vil, og derved bestemme, hvor Flertallet skal være. Dette giver det ærede Medlem en virkelig misundelsesværdig Magtstilling, der samtidig befrier ham for ethvert Ansvar, hvilket han lægger over paa Regeringen. Selv har han Magten, og andre har Ansvaret. Jeg drikker, du betaler, det er en aldeles fortræffelig Stilling at indtage. Det ærede Medlem er virkelig i dansk Politik bleven ligesom Toppen paa Pyramiden, fra hvilken han skuer ned paa os andre og bestemmer, hvad der skal ske. Det forekommer mig nu, som jeg før sagde, at det ærede Medlem ved 1ste Behandling for en Ugesiden afgav en Erklæring, som har den allerstørste Betydning, og som ...

Formanden: Vil det ærede Medlem ikke vende sig mod Formanden. Det er ikke muligt at høre, hvad der tales til Siden.

Brandes: Det skal jeg. Det ærede Medlem havde tidligere stillet sig saaledes, at han ikke vilde forhandle om Sagen, ikke af de samme Grunde, som Højre havde udtalt, men fordi han vilde afvente Vælgernes Stilling til Sagen. Flere Gange har det ærede Medlem i det Orakelsprog, han undertiden anvender, udtalt, at han maatte se, hvad Valgene vilde bringe, uden for Resten bagefter at ville binde sig til noget som helst. Og da man i Fjor bebrejdede ham dette, svarede han oven i Købet, at hvis man ikke turde afvente et Valg, var det maaske, fordi man frygtede for et Omslag i de Folks Stemning, som han havde gjort sig til Opgave at beskytte, nemlig den danske Gaardmandsstand. Det ærede Medlem ventede, at der kunde ske et saadant Omslag ved Valget, at han vilde ikke tage sin Bestemmelse, før han havde set, om det virkelig blev Tilfældet. Nu forstod jeg sidste Gang det ærede Medlem saaledes, at han indrømmede, at hans Forventning var bleven skuffet. Det ærede Medlem var, rent politisk set, en slagen Mand paa dette Omraade, og følgende stillede han sig saaledes, at han gav efter og bøjede sig for Folkestemningen. Naar det ærede Medlem har indtaget det Standpunkt, forstaar jeg ikke, at han kan være Medforslagsstiller til dette Ændringsforslag, thi det ærede Medlems Stilling kan ikke alene være den, at han blot i al Almindelighed gaar med til en Forhand-

ling; naar det ærede Medlem anerkender Folkestemningens Magt og Indflydelse, hvad han faktisk har gjort, maa han ogsaa forstaa, at der overhovedet ingen Mulighed er for at komme uden om dette Forslag, men at man maa tage det i dets Hovedprincip, som det er forelagt, naturligvis ikke i enhver lille Enkelthed, men i Hovedprincippet. Hvis det ærede Medlem har den Mening, er det ganske urimeligt, at han stiller et Ændringsforslag som det foreliggende og paastaar, at det skal være egnet til at fremme Sagen. Saa maa den — en Erklæring fra Regeringen foreligger ogsaa paa dette Punkt — løses efter Lovforslagets Hovedprincip. Og naar det ærede Medlem anerkender Valgene som afgørende i denne Sag, saa have baade Folketingsvalgene og Valgene til Landstinget vist, at Befolkningen ønsker Sagen ikke blot fremmet, men løst, saaledes som den er forelagt af Regeringen. Men det ærede Medlems Udtalelse gik meget videre. Det ærede Medlem omtalte jo ogsaa, hvad Landstingets Stilling og Betydning efter hans Mening maatte være i vor Politik, og det ærede Medlem gav da til Kende som sin Overbevisning, at Landstinget skulde have en regulerende Stilling, det kunde holde igen, men ikke hindre og ikke standse. Hvis det er Tilfældet, hvis det ærede Medlem virkelig anerkender dette, hvad der forekommer mig klart at fremgaa af det ærede Medlems Udtalelser, kan man kun beklage, at han ikke allerede i forrige Aarhundrede kom til denne Erkendelse, for hvis det den Gang havde været den Mening, som en Del af Højre her i Salen havde haft, kunde vi have sparet en Strid, der varede 30 Aar, og som paa mange Omraader kostede Landet og Samfundet overordentlig meget. Det ærede Medlems Overbevisning nu er naturligvis udmærket. Den kommer ganske sikkert noget sent, men man kan glæde sig over, at den overhovedet nu er det ærede Medlems Overbevisning, det kan være, at den kan hjælpe i Fremtiden, men man kan ikke værgе sig mod den Fornemmelse, at det havde været endnu heldigere, om det ærede Medlem i Tide havde haft denne Opfattelse. Det ærede Medlem hævder i sine Udtalelser en tredie Ting: mod Folkestemningen, Folkevillien, kan man ikke gaa. Det vil sige, at det ærede Medlem nu fuldt ud anerkender det berettigede i den almindelige Valgrets Herredømme. Det er jo ogsaa sagt nede i Folketinget af et Medlem af Højre, at Landstinget ingen Mulighed har for at